

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

ПРОКЛЯТИЕТО НАД ЗЕМНОТО ЛОЗЕ

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

“Брадвата лежи вече при корена на дърветата...”	3
1. Видението с Лозето на Навутей.....	10
2. Видението с беззаконията на Ахаав и Езавел.....	17
3. Въздаянието на Божия Пророчески Дух	29

“БРАДВАТА ЛЕЖИ ВЕЧЕ ПРИ КОРЕНА НА ДЪРВЕТАТА...”

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

В тези последни дни, когато ревността на Господ разпалва сърцето ми, аз вече знам, че всичко около мен придобива белезите на тотална война против Вавилон. Самият конфликт между Божието Слово и беззаконието на последните отстъпили църкви ще става все по-жесток и явен. Заложили на измамни духове и на бесовски учения, лидерите на отстъпилите църкви не просто ще се закоравят в измамите на греха, но до самия край ще бъдат постоянен възбудител на съблазни и заблуда. Те видимо ще говорят Истина, но примерът на собствените им дела ще е твърде далеч от Примера на Исус.

А колко ще са тогава будните и трезвите, които да разберат, че днес убива примерът, а не думите? Колко ще са смирените и чистите, които са се научили да разпознават дърветата по техните корени?

Но ето по причина на това, че мнозинството гледа короните на дърветата, а не техните корени, става възможно всичкото умножено беззаконие на последното време. И когато някой Божий пратеник разрови почвата да покаже на Божиите чеда действителните корени на нечестивите, то тогава в духовния свят наистина е настъпила тотална война. Аз знам, че с книгата за проклятието “Акелдама” острието на Божиите изобличения вече взе на прицел един от корените на умноженото беззаконие. Коренът на сребролюбieto. Коренът, за който Апостол Павел писа:

“Защото сребролюбieto е корен на всякакви злини, към което като се стремиха някои отпаднаха от вярата, и пронизаха себе си с много скърби...”¹

И ако моят Господ в ревността Си посече този корен, то го стори, за да се изпълнят думите на пророка Му Йоан Кръстител към онези първенци и сребролюбци, които имаха себе си за Авраамови чеда. Какво им пророкува тогава устата на Йоан? Ето какво:

“Рожби ехидни! Кой ви предупреди да бягате от идещия гняв? Затова, принасяйте плодове достойни за покаяние; и не мислете да думате в себе си: Авраам е нашият баща; защото ви казвам, че Бог

¹ (I Тимотей 6:10)

може и от тия камъни да въздигне чада на Авраама. А и брадвата лежи вече при корена на дърветата; и тъй всяко дърво, което не дава добър плод, отсича се и в огъня се хвърля...”²

Брадвата вече лежи при корените, братко мой! А когато тя е там, то е време и ние да се научим да изпитваме абсолютно всичко от корен. Защото силата на Злото е в корените. И ако Господ Исус днес е заповядал на пророка Си да отсича корените на заблудата, то го е сторил, понеже времето е твърде кратко. Толкова кратко, колкото бе и при свидетелството на Йоан Кръстител. Защото пророкът едва бе отворил устата си против религиозното нечестие и Исус вече идваше да се кръсти от него при водите на река Йордан. Така и днес Божиите пратеници няма да говорят много дълго, защото Исус ще се яви в миг на око, за да грабне Невястата Си.

А после?

Какво ще стане след грабването на Църквата? И какво ще се случи с всички нечестиви корени, които са станали прицел на Божия гняв?

Някой, естествено, ще ми отговори, че такива ще отидат в ада за своето наказание и такъв няма да сбърка в отговора си. Но има нещо повече от наказанието и това са Божиите Вечни проклетия. Защото един престъпник се наказва, за да приеме поправление и поука. Та когато излезе от мястото на наказанието - да принася плодовете на живота си, достойни за покаяние. Но ако наказанието е лишено от край и годините на Божия Гняв не се свършват никога, то тогава такъв престъпник е предмет на Божия яростен Гняв и на Божието Вечно проклетие.

Истина е, че в Библията има по-прекрасни теми и места за вдъхновение, отколкото тези, свързани с Божиите Вечни проклетия. Но още по-явна е истината, че гордостта, превъзнасянето и абсолютното безгрижие вече са станали смъртоносни. Във време, когато всички църкви трябваше да плачат, те се веселят и пируват. Смя да твърдя обаче, че техните нескончаеми банкети са пир по време на чума. Пир, подобен на онова древноримско безумие, когато безгрижни патриции и сенатори надигали пълни кани с вино в просторните си атриуми. “След нас и потоп...” - крещели те в тостовете си. Но никой от тях не забелязал, че именно те били завлечените от потопа

² (Матей 3:7-10)

на сатанинското нечестие. И когато смъртта покосила тлъстите им тела, а невидимите демони станали твърде видими, то едва тогава те разбрали, че Божията брадва е стояла и при техните корени. За да ги отсече завинаги и да бъдат омразни на Бога и Небето за вечни векове!

Същото е и днес. Защото, поставил пророка Си в Пролома, Исус оголи, развенча и съкруши най-страшните началства и власти на тъмнината. Но при все това мнозинството от Божии отстъпници не се отказа от греховете си. Колкото повече Божията брадва се приближаваше при корените, толкова по-разгонени и блудни ставаха църквите на Вавилон. Конференции и семинари, екскурзии и банкети, празненства и спектакли - фойерверките на Вавилон продължават и до днес. Но нека ти кажа, скъпи ми братко, че всички земни празници рано или късно приключват. И сетнината на онези, които са гледали краткотрайните фойерверки на лъжепророците, а не вечните звезди на Сион, ще бъде повече от страшна. Защото тази сетнина се нарича Божие Вечно проклятие. Сетнина, за която Исус отново започна да ми говори, а думите Му изумиха сърцето ми. Ето какво ми каза Той:

“Брадвата Ми вече наистина е стигнала до корените. И Аз съм взел на прицел всичкото Вавилонско нечестие. А когато нещо стане прицел на Божия гняв, то със сигурност можеш да предположиш, че такова ще изсъхне от корен. И ето така - от днес и до свършека - ще повехнат сребролюбците в пътищата си. Защото Небето е заявило против тях и устата Господна се е отворила, за да ги прокълне и отсече завинаги.

Но ти сега помисли!

Ако Брадвата наистина стигна при корените на Злото, то само един корен ли очакваш да видиш в почвата на нечестието?”

“О, Господи мой! Ако Ти ми показва, че в придънните води на Извора на Живота има множество корени, то колко повече ще са корените, които смучат смърт и зло? И ако днес е времето на умноженото беззаконие, то аз зная, че това е по причина на многото корени в почвите на лукавия...”

Исус поклати одобрително главата Си, слушайки думите ми. А след това продължи да ми говори, като казваше:

“Нека сега да отворя очите ти. За да видиш едни други корени, не по-малко страшни и смъртоносни от корена на сребролюбieto. Укрепи сърцето си, защото ще видиш твърде голямо зло, за което малцина могат да предполагат, че е възможно...”

След тези Свои думи Исус докосна с ръка главата ми, а пред очите ми се разкри и самото видение. Аз виждах Лозето на Божието Свято Слово и то бе твърде прекрасно и вдъхновяващо. То имаше Плет от Небесни пръчки, а вътре сред него се издигаше Кула и до нея бе поставен и Лин за приготвяне на вино. Така всред самото Лозе очите ми съзряха множества от Лози, които раждаха плодовете си. И във всяка от Лозите сърцето ми виждаше Образа на Божият Син. Това ме възрадва, тъй че си помислих:

“Какво ли зло може да се случи на това превъзходно място? Та всичко тук е като най-светъл и жадуван порив за душата ми...”

Усетил мислите ми, Господ посочи Божието Свято Лозе, като ми казваше:

“Дори на това превъзходно място може да се случи зло. Защото то вече се е случило сред църквите, които бързат да отстъпят от Името Ми и Примера Ми. Но ти сега тръгни след твоя Господ, за да видиш нещата в дълбочина. Защото силата на едно лозе е в корените на лозите му...”

Така ние стъпихме всред самото Лозе, а тогава Исус извади Меча Си от мантията Си. И като докосна с него самата почва, каза ми:

“Нека с тебе да слезем в самите дълбочини на Словото Ми. За да видиш какво ще се случи там...”

Докато Исус говореше последните Си думи, Мечът Му буквално разряза почвата надолу. И Господ, хващайки ръката ми, слезе с мен в дълбочините. А тогава аз видях, как в дълбочините на Божията почва течаха реките на Божият Свят Дух. И от самата почва към живите води излизаха краищата на стотици Корени. Те всмукваха водите в Себе Си, а живителната влага се качваше нагоре - към стволите на Лозите. А всичко все още изглеждаше прекрасно. Защото във всеки от Корените аз отново виждах моя Господ. И самите краища на Корените уподобяваха Собствените Му ръце, с които Той взимаше от живите води, за да храни Лозите Си и всичките им пръчки. Но

ето, че Исус ми даде знак, за да внимавам. И като посочи един от Корените, каза ми:

“Виж сега какво ще се случи с Този Корен. Защото спрямо Него ще се яви най-страшната атака на тъмнината...”

Отново гледах към Корена, когато забелязах как Той потъмня и започна видимо да изсъхва. А от самото Му потъмняване водите на Святия Дух мигом се отдръпнаха от Него. И ето, че нещата наистина станаха ужасни. Защото коренът вече бе изгубил каквото и да е божествено присъствие и Сила. Той вече не беше Исус Христос! Нещо повече - край него пропълзяха змии. И като се завързваха с опашките си към краищата му – започнаха да съскат и да плюят отрова. А край змиите почвата видимо почерня и от най-долните ѝ пластове бликнаха потоци от зловонни води с дъх на сярата. Видели водите, змиите разтвориха челюстите си и започнаха да пият, а туловищата им се издуха като маркучи под огромно налягане. И самите отровни води, тласкани от невидимо налягане, се издигаха нагоре - за да отровят и умъртвят онази от лозите, която бе убила Небесния Корен на Спасението и Вечния Живот. Гледах ужасното зло, което змиите на лукавия сътворяваха пред очите ми и тогава сълзите на огромна и горчива скръб задавиха гърлото ми. И аз, плачейки, попитах моя Господ:

“Господи мой! Защо не се намесиш, за да предотвратиш това зло?”

А Исус, със скръбно Лице, ми отговори:

“Аз мога да се намесвам и пазя Моите Лози само тогава, когато съм Живият Корен на вярата им. Но ако една лоза убива Корена си - то тя всячески показва, че желае друг корен. Ето така в това видение другият корен ѝ даде силата си и водите си. Но ние с теб нека се възкачим на повърхността. За да видиш какво стана с онази лоза, която самоволно уби Корена си...”

След тези Свои думи Исус отново ме възкачи над Божието Свято Лозе. А тогава забелязах, че то вече беше намалило размерите си. И онази лоза, която бе убила Корена, бе въвн от границите на Лозето. Тя нямаше нито Святостта, нито Светлината, нито Благодатта и плодородието на Божието Свято Лозе. Нещо повече - самите ѝ гроздове не бяха с цвета на светъл кехлибар, събрал лъчите на Слънцето, но имаха цвят, какъвто е цветът на

изгнилите мушмули. А тогава моят Господ вдигна ръката Си и посочи към нечестивата лоза, като ми каза:

“Нека я приближим! За да проумееш, че освен нивата Акелдама има и други места на Божието Вечно проклятие...”

Така Исус и аз излязохме от Божието Свято лозе и се приближихме до нечестивата лоза. А Господ, извадил отново Меча Си, простря острието му към един от гроздовете на лозата. И като прободеше няколко зърна, каза ми:

“Виж какво капе на земята, като плод от тая лоза!”

Погледнах към прободените зърна и забелязах, че от тях капеше тъмносиня течност, подобна на мастило. И в мига, когато течността паднеше на земята, действаше ѝ като киселина, а пръстта цвърчеше всред зловонни изпарения. И тогава наистина прогледнах, тъй че извирах към Исус:

“Господи! Това е заблудата на Езавел! Защото течността на гроздовете ѝ е същата, каквато беше и реката ѝ всред пустинята на Вавилон. И сега, когато Ти ми даде да видя онова, което стана в дълбочините, разбирам, че мощният чародеен дух има силата да убива лозите в самия им корен...”

След тези мои думи Гласът на Исус стана гневен и твърде строг. И Той, като отсичаше с Меча Си гроздовете на нечестие, ми отговори, казвайки:

“Ако Аз бях превъзходно силен, за да явя Бравата Си при корена на сребролюбие и да го отсека, то съм превъзходно силен да отсека и нечестивите корени на Езавел и Ахаав. И ето затова сега ти отново си призван от Силата Господна. За да понижиш и отсечеш духа на Езавел и духа на Ахаав, както веднъж го стори на съдебния процес. Защото тия два смъртоносни духа са силни да явят на света собственото си лозе, откраднато с нечестие и утвърдено с измама. Тъй че поради активността им в последното време на земята се яви още едно лозе освен Божието Свято Лозе, а именно - земното лозе на теологията и чародеянията! Лозето, което погуби в съблазните си всички църкви, отстъпили от Името Ми и Примера Ми.

Нека виденията, които ще ти дам, да послужат на Моите като Сила за превъзможване над Вавилон. За да намерите всички Истинския Корен на вярата си. И основани чрез Него - да останете в

Небесната Лоза - като последната Жива Църква на Отца, Сина и Святия Дух!"

След тези думи на моя Господ видението се прекрати, а аз разбрах в сърцето си, че отново имам Силата и привилегията да бъда Божията брадва против корените на Вавилонската измама.

Амин и Амин!

1. ВИДЕНИЕТО С ЛОЗЕТО НА НАВУТЕЙ

Братко мой! Скъпи мой приятелю!

Аз те моля да заживееш с онази превъзходна вяра, за която Апостол Павел ни свидетелства в посланията си. Вярата, че никой труд в Бога не е напразен. Вярата - да преизобилваме всякога в Господното дело. Защото ако Господ е откъм нас - то откъм нас е не само Силата, но и Славата. Истина е, че през последните шест години аз многократно писах против нечестията на духа на Езавел. Истина е също, че чародейката на Сатана не стоя просто да гледа какво върши Бог против нея, но се развилня с всичката си злоба и ярост. И като впрегна против служението на Божия пророк собственото си племе сидонци, скоро направи така, че остави поражения върху мнозина, които вече бяха прогледнали чрез Словото на Божия Пророчески Дух. Такива не просто забравиха Пътя до потока Кисон и върха на Кармил. Не! Те се върнаха още по-назад - чак зад Галаад. За да бъдат отново от стадата на Лаван, та да преследват всеки, който живее с вярата на Яков.

Аз искрено оплаквам онези, които не издържаха и отстъпиха пред вятъра на Езавел. Защото такива няма да имат никакво извинение в Деня на Христовото Съдилище, нито ще имат силата да ме посочат и да кажат, че съм им дал твърде малко против този сатанински дух.

Нищо подобно! Не е вярно, че съм им дал малко!

Защото на кои Свои предишни поколения Исус е говорил с такъв Дух на мъдрост и на откровение, както го стори в Благостта и Милостта Си към нас? Кога християни са имали шанса не просто да видят един дух, оголен и посечен, но и осъден завинаги от Божията Истина и Святост? Ако днес Господ ни даде този златен шанс, то колко са свободните от духа на Езавел? Колко са хората, които изхвърлиха от сърцата си всичко, което мирише на теология и човешки контрол?

Най-малкото - колко бяха мъдри и благоразумни, за да внимават в знаменията на Божието Свято Слово? Колко бяха тези, които видяха, че духът на Езавел вече е оставил "визитната си картичка" в древността, а днес той дух върши същото, което вършеше жената Езавел в древността?

Аз ще оставя моя Господ Исус да ти даде всичките утвърдителни отговори на въпросите по-горе. Защото Той отново беше до мен, като ми казваше:

“Иди и кажи на всички Мои, че когато Аз лично се ангажирам в съкрушаването и отсичането на един дух, то по-скоро земята би се поклатила и Небето би се преместило, отколкото да се осуети намерението на Сърцето Ми. А днес намерението Ми е такова, щото ще простра Меча Си против сърцето на Езавел. И като я пробода - ще я пръсна! И като я пръсна - ще превърна чародеянията ѝ на капки кръв в рова на Езраел. Кучетата ще лижат кръвта на Езавел и за нечестието ѝ ще се говори в минало време. Затова ти сега се намери пред Мене като смирен и мъдър, за да приемеш всичко, което ръката Господна ще ти покаже. И да видиш коварството и измамата, с които духът на Езавел и духът на Ахаав са създали своето земно лозе в последните дни на земята. Защото както някога имаше един езраелец Навутей, така го има и днес. И както някога Езавел уби Навутей, за да може Ахаав да присвои лозето му, така го правят и последните чародеи и теолози на земята. А сега виж как изглежда днес Божието Свято Лозе, което Отец е дал на хората Си Навутей. Защото за всеки от хората Му Навутей това Лозе е Бащиното им Наследство...”

След последните дълбоки и мъдри думи на Спасителя аз разбрах в сърцето си, че тази книга наистина ще бъде излъскан и изострен Божий Меч против сърцето на Езавел. Затова с възмущение погледнах към очите на моя Господ, като Му казах:

“Исусе! Усещам в думите Ти твърде голяма Сила и мощ. Една силна вяра да бъдем като Навутей и никак да не продадем на Ахаав Бащиното си Наследство. Защото Твоят Нов Завет е Завещание. А Завещание има там, където има Наследство. Сега сърцето ми иска да Ти благодари за Ревността, с която Си силен да опазиш Божието Лозе в живота на чедата Си и Собствения Си слуга от отмъщенията на Езавел...”

В отговор моя Господ извади от мантията Си огледало. И като го постави пред сърцето ми, каза ми:

“Да оставя ли пророка Си с тия тежки рани от стрелите на чародейката? Да оставя ли сърцето ти да страда още от Езавелината омраза и от всичката измама на нейните теолози? Не ти ли казах в книгата за Пътя Кисон, че ще допусна върху теб да се излее цялото зло, сътворено от чародеи и теолози? И ако Аз допуснах всичкото зло върху сърцето ти и душата ти, то го сторих, за да се открият помислите и намеренията на много сърца. За да нямам извинение в деня на Божия Гняв, когато земното лозе ще бъде запокитено в огненото езеро. Ето, казвам ти, че ти вече изпи чашата на страданието си за Господ. И сега е време да дам на гонителите ти една друга чаша, която те непременно ще пият...”

Погледнах в самото Господно огледало и видях как върху сърцето ми имаше много кървави рани. Те бяха толкова страшни, щото в един миг дори се учудих как е било възможно да оцелея с тях. Но Исус, като посочи напред, ми каза:

“Аз съм, Който съм те пазил и закрилял. Аз съм, Който съм превързвал раните ти с малкото верни, които съм ти прибавил. И ако досега сърцето ти не е оздравявало напълно, то е било, за да се изпълни Словото Божие в живота ти.

Истината, че никой пророк не е приет в родината си!

Истината, че Отец изпрати слугите Си към поканените, но те безсрамно ги наскърбиха и убиха. Но ето, при все, че те убиваха - ти живееш. При все, че те наскърбяваха - пак ще се зарадваш премного. Защото сам с очите си ще видиш пронизването на Езавел и Божието въздаяние над всичките Ваалови слуги. А сега вече виж как изглежда Лозето на Божиите люде Навутей. Защото то всякога е дразнило тъмните зеници на дявола...”

След тези последни думи на Исус пред очите ми се разкри и самото видение. И ето, че подобно на първото видение, аз видях Божието Свято Лозе и самите Христови Лози всред него. А моят Господ докосна с ръка гърба ми, като ми казваше:

“Нека отидем сред самото Лозе. Защото Аз искам да видиш подробностите в него...”

Едва стъпил в самото Лозе аз отново забелязах как то беше оградено с Плет, а вътре сред него имаше висока Кула и Лин за приготвяне на вино. Тогава в сърцето ми просия, тъй че казах на Господа:

“Исусе! Всичко в това Лозе ми изглежда твърде познато. Познато не по друга причина, а защото то напълно се покрива с думите на притчата в Твоето Евангелие, които гласят:

“Имаше един стопанин, който насади лозе, огради го с плет, изкопа в него лин, и съгради кула; и като го даде под наем на земеделци, отиде в чужбина...”³

Господ се усмихна на думите ми, а след това каза:

“И не може да бъде другояче! Защото самият прицел на Моята притча в Евангелието е бил против духа на Езавел и духа на Ахаав. Но ти сега Ми отговори, според както си видял самото Лозе:

Какво са тук Плетът, Кулата и Линът?”

“Исусе! Без всякакво съмнение Плетът олицетворява Твоите пророци, защото те са Небесните стражи, които пазят Лозето Ти. Колкото до Кулата, то Ти ми даде да разбера, че това е Давидовото потомство. Потомството на издигнатите от Отца, които всякога се приближават и пребъдват пред Божието Светилище. А Линът е мястото, където всички ние ставаме гладни за повече гонение. За да донесем на Твоята Сватба собствените си сърца, като чаши, пълни с вино...”

“Точно така, момчето Ми! Отговори съвършено точно на въпроса Ми. И сега наистина вече разбираш защо твоят Господ те е водил и ти е давал всички откровения преди тази книга.

Но ти сега Ми кажи:

Защо твоят Господ е допуснал Ахаав и Езавел да си присвоят Лозето на Навутей? Защо, каквото сториха човеците Ахаав и Езавел в древността, днес вършат духовете на Езавел и Ахаав в това последно време?”

“Господи мой! Вярвам, че Си допуснал това, за да изпиташ помислите и намеренията на всички сърца. А и Твоят Апостол Павел ни предупреди в посланието си, че ще има такова изпитание, като каза:

³ (Матей 21:33)

“И затова Бог праща заблуда да действа между тях, за да повярват лъжа, та да бъдат осъдени всички, които не са повярвали истината, а са имали благоволение към неправдата...”⁴

“А към кои Моят Отец изпраща заблудата? Няма ли това да са всички, които не искат да приемат Божиите Свети критерии и изисквания? Няма ли това да са човеците, които искат да се водят по духа на света, а не по Духа на Отца?”

“Да, Исусе! Така е! Защото аз не мога да си представя, че някой може да пребъдва в Божието Свято Лозе, ако не принася плод, за да прославя Отец на небесата. Та нали Ти сам ни каза:

“В това се прославя Отец Ми, да принасяте много плод; и така ще бъдете Мои ученици...”⁵

Но ако някой не иска да принася плод, то такъв с делата си казва на Отец, че мрази Лозето Му и иска да си намери учители по собствените си страсти. А какъв по-успешен учител за страстите на човеците от духа на Езавел? Та нали тя учи и прилъгва мнозина, за да блудстват и да ядат идоложертвено?”

“Спомни си тогава думите на Моя Отец, които Той даде на пророка Си Исаяя. Така непременно ще разбереш защо Отец дава на Езавел и Ахаав да създадат собственото си земно лозе...”

Думите на Исус бяха твърде ясни, за да не се досетя за думите на пророк Исаяя. Затова Му отговорих:

“Исусе! Отец реши да изпее една песен чрез пророка Си. И думите на тая песен гласяха:

“Сега ще пея на любезния Си, песен на обичния Си за Лозето Му. Любезният Ми имаше лозе на много тлъсто бърдо. Окопа го и очисти го от камъните, и насади го с Отбрана Лоза, съгради кула всред него, изкопа още и лин в него; и очакваше сладко грозде, но то роди диво. И сега, ерусалимски жители и Юдови мъже, съдете, моля, между Мене и Лозето Ми. Що повече бе възможно да се направи за Лозето Ми, което не му направих? Защо тогава, докато

⁴ (2 Солунци 2:11-12)

⁵ (Йоан 15:8)

очаквах да роди сладко грозде, то роди диво? И сега, ето, ще ви кажа какво ще направя на Лозето Си; ще махна плета му, и то ще се похаби; ще разбия оградата му и то ще се потъпче; и ще го запустя; не ще да се подреже, нито прекопае, но ще произведе глогове и шипки; ще заповядам още и на облаците да не ваят дъжд на него...”⁶

Докато слушаше цитирането на пророческите стихове Лицето на Исус се промени. И Той с гневен Глас ме попита:

“Колко от Моите видяха как Моята притча в Евангелието допълни Гласа на Отца Ми чрез пророка Му Исая? Колко от Моите видяха, че когато едно лозе не иска да дава сладък плод, то непременно ще попадне под гнева на Отца Ми? Колко от Моите видяха, че когато се събори плетът на такова лозе, то непременно остава без защитата на Божия Пророчески Дух? И най-вече - колко от Моите видяха най-страшното от Божиите проклетия върху подобно лозе? Защото Отец Ми изрича това проклетие с думите:

“...ще заповядам още и на облаците да не ваят дъжд на него...”

Кажете Ми тогава:

Против кои духове на Сатана е това Божие пророчество? Против нечестието на кой дух от древността бе заповядано да не вали дъжд от Небето? Не каза ли пророк Илия на малодушния Ахаав:

“В името на живия Господ, Израилевия Бог, Комуто служа, заявявам ти че през тия години няма да падне роса или дъжд освен чрез дума от мене...”⁷

Ако Илия пророкува против нечестието на Ахаав, то не беше ли то подбудено от жена му Езавел? Не бе ли престъплението против Навутея най-жестокото и страшно престъпление в дните на Ахаав? Но ето, казвам на всички Мои, че някогашното зло против Навутея днес е като бледа сянка пред тъмнината, която хвърлят на земята

⁶ (Исайя 5:1-6)

⁷ (III Царе 17:1)

последните чародеи и теолози. Затова имайте ревност и сърдечна чистота, та да видите как днешните Ахаав и Езавел ще си присвоят Лозето на Божиите люде Навутей. Защото от Лозе на Божията Святост и Чистота те ще го превърнат в земно лозе, което ражда антихристи в духа на Езавел и в духа на Ахаав. А колкото до самото Свято Лозе на Отца Ми - то всякога ще бъде и пребъдва, но:

Далече по-горе от всяка земна измама и заблуда!

Далече по-горе от всяко чародейство и теология!

Далече по-горе - където ще се съберат всичките люде Навутей, убити и отхвърлени чрез камъните на всяка човешка измама и нечестие!"

След тия последни думи на Исус видението с Лозето на Навутей се прекрати, а аз усетих в сърцето си, че дните на чародеите и теолозите наистина са преброени и над тяхното земно лозе скоро ще се изпълнят Божиите Вечни проклятия. Амин и Амин!

2. ВИДЕНИЕТО С БЕЗЗАКОНИЯТА НА АХААВ И ЕЗАВЕЛ

Братко мой! Верни ми приятелю!

Аз се моля на моя Господ с цялата сила на сърцето си, тъй че Неговите думи в тази книга, а и във всички останали, да извършат съдба в сърцето ти. Съдба - с която да излезеш от огромното царство на дребните души. Защото има едно такова царство на малодушието. Царството - в което всички имат само едно единствено призвание - да бъдат зрители, които искат да дават залозите си едва след края на състезанието, а не преди неговото начало. Но както е вярно, че няма печалба за залози след края на състезанието, така е вярно и това, че мнозина ще се разминат с всички обещания на Господния Завет. Защото са се срамували да изповядат думите на Живия Бог против слугите на мрака. Когато е трябвало да платят цената за Небесния вход, са стояли мълчаливи пред жестокия духовен сблъсък, незнаейки чия страна да вземат.

Малки души! Дребни души! Буболечки, които кой знае защо са решили само да ровят в почвата на Евангелието, но не и да пият от живите води на Святия Дух. Ето такива дребни души стояха като зрители и пред знаменития сблъсък между пророк Илия и Езавелините лъжепророци. И никой от тях не бе разбрал Небесната Истина, че каквато е главата, такава ще е опашката. И ако в онова време главата беше малодушният Ахаав, то и опашката щеше да бъде от дребни души, вързани от страх.

“Страх лозе пази!” - ето такава е веруюто на днешните дребни души. Но не е важно дали страхът пази лозето, а чие лозе пази. Защото в онова Свято Лозе на Божията Любов няма място за дребни души. **“В Любовта няма страх и Истинската Любов изпъжда страха...”** - такива бяха думите на Апостол Йоан. Но кой днес ще ти слуша Апостол Йоан, когато е впримчен от юздите на Ахаав? Кой днес ще иска да пострада за Исус, когато е станал пленник на страхът да се казва Истината? И какво ще ги ползва онези страхливи сърца, които след знамението на Божия Огън, погълнал Илиевия принос, бързат да крещат:

“Йеова! Той е Бог!”

А защо при целия сблъсък между Илия и Езавел се колебаехте между две мнения? Защо мълчахте, когато беше времето да говорите, а говорите, когато настъпи времето да мълчите? Ами ако Бог беше решил да даде на пророка Си друга съдба? Ако и пророк Илия беше загинал от ноктите на Езавел? Нямахте ли тогава докрай да останете на едното мнение, понеже другото не е било изявено?

Аз изгарям от Божията ревност, която пламти в сърцето ми и никак не искам да приема, че ще дойде ден, когато дребни души ще търсят поводи за срещи с мене, та да излъскат човешкия си престиж и да казват, че стоят зад Божия пратеник. Защото това би било тържество на лицемерието, лепкаво и мазно, гнусно и отвратително. Защото в оня ден, когато Бог съкруши Езавел при потока Кисон, аз ще Го помоля да ме скрие в тайно, за да лиша ушите си от прославата на лицемерните. Казвам това и нека Бог запечата тия мои думи, като съдба и сетнина за целия ми живот.

А сега нека да ти разкрия самото беззаконие на Езавел и Ахаав. Защото Господ отново беше до мен, по-ревностен от всякога. Той държеше Меча Си, прострян напред, а думите Му вече пълнеха сърцето ми, тъй че Той ми казваше:

“Видението, което сега ще ти дам, не е поглед в миналото, а Божият поглед върху днешното настояще. Ахаав и Езавел в това видение не са човеци, но измамливите духове на Сатана, които са прицел на Божият Меч и ще бъдат пронизани. И ако някой би помислил, че този път Господ ще говори според поговорката “Бий самара, за да се сеца конят”, то на такъв казвам, че ще бия коня, за да падне самарът от гърба му. Защото доволно е времето, когато съм говорил с притчи, които малцина разбраха истински. Днес ще говоря на слугата Си с онези думи, които са Господния показалец против Злото. Блажени онези, които не се съблазнят от думите Ми, но побързат да излязат от властта на най-проклетото земно лозе, което е било сътворено от съгласието между хора и демони. А ти сега виж видението, което вече ти показвам...”

След тези думи на Исус пред очите ми се разкри видение. И ето, че очите ми отново виждаха Божието Свято Лозе, а всред него - езраелецът

Навутей. Този Божий мъж беше твърде прекрасен в цялото си излъчване. Той, като ходеше всред всичките си Лози, протягаше ръцете си към тях, за да ги очисти и оплевява. А тогава Господ ми проговори, казвайки:

“Харесва ли ти този Божий мъж?”

“О, Исусе! Той твърде много вдъхновява сърцето ми. И аз сега Те моля да ми кажеш какво олицетворява неговото присъствие в Божието Свято Лозе?”

В отговор Исус каза с твърде нежен Глас:

“Аз съм Истинската Лоза и Отец Ми е Земеделецът. Всяка пръчка в Мене, която дава плод, Той я очисти, за да дава повече плод. Този Навутей, който сега виждат очите ти, е въплъщение на Отеческата Любов и на Неговата Съвършена грижа за Моята Църква. Люде с Духа на Навутей са всички, които искрено пазят в сърцата си Бащиното си Наследство. И не само го пазят, но със страх и трепет пред Бога се грижат Лозата всякога да дава гроздовете Си на Земеделеца. Но ти сега виж какво ще се случи с Навутея. Защото Бащиното му Наследство е прицел на твърде нечист интерес...”

Отново погледнах към Божието Свято Лозе, когато забелязах как към Навутей се приближи Ахаав. Това бе човек с мазен и лъстив поглед, който, гледайки на Божието Свято Лозе, протриваше тлъсти ръчички и държеше в тях кесия със сребърници. И той, като се приближи на метър от самото Лозе, извика към Навутея, казвайки му:

“Дай ми лозето си да го имам за бостан, понеже е близо до къщата ми; и вместо него ще ти дам лозе по-добро от него...” ⁸

Но понеже Навутей никак не му отговори, Ахаав вдигна кесията със сребърниците и извика със съблазнителен глас:

“...или, ако ти се види добре, ще ти дам стойността му в пари...” ⁹

След тия последни думи на Ахаав ревността на Навутея мигом пламна. И той, като се надигна изсред една от Лозите, каза му:

“Да ми не даде Господ да ти дам Бащиното си Наследство...” ¹⁰

⁸ (III Царе 21:2)

⁹ (III Царе 21:2)

¹⁰ (III Царе 21:3)

Думите на Навутей бяха изречени с такава власт и авторитет, щото блъснаха Ахаавовото сърце и той побърза да се отдалечи от Божието Свято Лозе. А Исус ме попита:

“Как мислиш? Разбрала ли е днес Църквата Ми думите на тоя Ахаав? Разбрала ли е какво значи някой да простира ръцете си към Божието Свято Лозе, за да си го направи на бостан?”

“О, Исусе! Твърде гнусна и гадна е подобна пресметливост у Ахаав. Защото той е помрачен от дявола и е решил в сърцето си, че Свещеното Писание на Отца непременно става за бостан...”

“А какво представлява бостанът? Или кога хората си правят бостани?”

“Господи! Бостанът е нива, от която някой иска да направи бизнес. Тъй че каквото роди бостанът - да отиде на пазара и да бъде продадено...”

“А не превърнаха ли днешните пастири-наемници Божието Слово в бостан? Не направиха ли бизнес с Моето Евангелие, само и само да напълнят банковите си сметки с нечестива печалба? И не затова ли Ахаав твърде много хареса Лозето на Навутей? Понеже кое друго лозе да е толкова плодородно, колкото Лозето на Чистата и Свята Вяра?”

“Исусе мой! Плаче ми се, когато слушам Истината от устните Ти. Но тя е именно такава. Защото всеки друг бизнес бледнее пред бизнеса с Твоето Евангелие. Ето затова Словото Ти казва в Откровението против търговците на Вавилон думите:

“...светлина от светило няма вече да свети в тебе; и глас от младоженец и от невеста няма вече да се чува в тебе; защото твоите търговци станаха големците на земята...”¹¹

В отговор Гласът на моя Господ стана рязък и Той отново каза:

“Прочети докрай стихът против Вавилон! Защото след търговеца Ахаав там непременно се говори и за жена му, като се казва за нейната сила:

¹¹ (Откровение 18:23)

“...понеже чрез твоето чародеяние бяха измамани всичките народи...”¹²

Как мислиш тогава? Ако настоятелността на Ахаав не помогна и Навутей отказа да му даде Бащиното Си Наследство, то няма ли духът на Ахаав да прибегне до услугите на духа на Езавел?”

“Разбира се, че ще го стори, Господи! Защото това сочат стиховете от Откровението, както и тези от Стария Завет...”

“Нека тогава да променя видението пред очите ти. За да видиш самото коварство, на което е способна Езавел...”

След тези последни думи на Исус видението мигом се промени. Аз вече виждах самите царски покои на Ахаав. Той лежеше на леглото си, като пъшкаше тежко. Види се, отказът на Навутей беше подействал ужасно на сърцето му. И той отказваше да яде хляба, поставен в сребърния поднос пред леглото му. Но ето, че във видението настъпи раздвижване. Защото в самите покои се появи Езавел. Тя изглеждаше пълно олицетворение на змия в човешки образ. Онази част от лика ѝ, която най-много впечатляваше, бяха очите ѝ. Напластени с дебел слой от грим, който се извиваше встрани като опашката на змия, готова сякаш да погълне слепоочията ѝ. И ето, че самата чародейка видя тъжния си съпруг, като му казваше:

“Защо е духът ти тъжен, та не ядеш хляб?”¹³

А Ахаав побърза да ѝ отговори:

“Понеже, говорейки на езраелеца Навутей, рекох му: Дай ми лозето си с пари, или, ако обичаш, ще ти дам друго лозе вместо него; а той отговори: Не ща да ти дам лозето си...”¹⁴

Колкото тъжен бе отговорът на Ахаав, толкова весела бе реакцията на Езавел. И тя, като се кикотеше пред него, каза му:

“Царуваш ли ти наистина над Израиля? Стани, яж хляб, и нека е весело сърцето ти; аз ще ти дам лозето на езраелеца Навутей...”¹⁵

Самите думи на чародейката ми се сториха странни, сякаш, че бяха пълни с неизказана тайна. При все, че бях чел отговора ѝ стотици пъти,

¹² (Откровение 18:23)

¹³ (III Царе 21:5)

¹⁴ (III Царе 21:6)

¹⁵ (III Царе 21:7)

пак този път повдигнах въпросителен поглед към моя Господ, като Му казах:

“Исусе! За първи път думите на Езавел ми изглеждат така скрити...”

А Господ ми отговори:

“Има един сигнал от Духа на мъдростта и откровението. Сигнал, с който Той идва към сърцата ви, за да ги просвети. И когато сърцата ви усетят този сигнал, то думите на Писанието от явни стават тайни. И едва тогава, когато признаете, че думите са тайни, Духът Ми ги прави явни за вас. Така и тези думи на Езавел са пропити от дълбока тайна. Затова си ги спомни отново и Ми кажи каква е тайната им, която не можеш да разбереш...”

Отново си спомних думите на чародейката. И тогава казах на Исус:

“Господи мой! Езавел пита Ахаав:

“Царуваш ли ти наистина над Израиля?”

И съдейки по въпроса ѝ аз усещам как чрез устните ѝ самият Сатана укорява Ахаав...”

“Точно така е, момчето Ми. И ето тук е първата от тайните в Езавелиния отговор:

Сатана успява само там, където неговите царе царуват!

Но какво значи да царуваш? Не значи ли да упражняваш власт над души и сърца, които са готови да ти се покорят?

И ето така става явна Истината за Ахаав в това последно време. Истина, която Господ вашия Бог изявява с устата Си, като ви казва:

Днес над всички църкви на Вавилон царува Ахаав, сиреч, страхът да се казва Истината! Защото именно в този страх е силата на духа на Ахаав! А когато някъде се възцари страхът да се казва Истината, то на такова място се ражда нечестивата мерзост да се проповядва лъжата! Знайте, че страхът да се говори Истината е като жених на мерзостта да се проповядва лъжата! Те винаги ходят заедно! И ако някъде успява Езавел, то е, понеже е станала съпруга на Ахаав!”

Слушах Исус, а въпросите в сърцето ми се раждаха един след друг. И аз отново Го попитах:

“Исусе! Тази ли е причината, поради която всички мълчаха при сблъсъка между Илия и пророците на Ваал? Не падаше ли така върху целия Израил сянката на Ахаав?”

На този мой въпрос Исус отговори с въпрос:

“Ако някога върху Израил падна сянката на Ахаав, то не падна ли същата сянка и върху поколението на умноженото беззаконие? Не мълчат ли днес всичките страхливци, когато книгите на пророка Ми станаха Отеческа присъда над Вавилон? И как няма да мълчат, когато Ахаав им е станал цар, а чародейката царица?”

Ето, казвам на всички малодушни и страхливи, че нямат дял с Мене! Те не са Ме познали, нито пък са имали някога Огъня на Моята ревност! Но ти сега си спомни и вторите думи на Езавел. Какво каза чародейката на съпруга си?”

“Господи мой! Тя му каза:

“...аз ще ти дам лозето на езраелеца Навутей...”

“А как ти разбираш това, че Езавел ще даде на Ахаав Божието Свято Лозе?”

“Исусе! Нали Ти предупреди ангела на Тиатирската църква, че жената Езавел ще се представи за пророчица на Бога, тъй че чародейката ще простре ръка, та да поквари Свещеното Писание. С тая поквара тя ще учи мнозина да блудстват и да ядат идоложертвено. А всичко отново опира до грима на Езавел, сиреч, до теологията, с която тя развъртава човешките сърца...”

Чул думите ми, Господ ми отговори, казвайки:

“Виж какво ще стори чародейката, за да изпълни обещанието си към Ахаав...”

Отново гледах Езавел, която излезе от присъствието на царя. И като отиде в една от стаите му, взе перо в ръката си. И като докосваше върха на перото в тежкия грим на очите си, започна да пише писма до Израилевите първенци и старейшини със собствения си грим... Това буквално смая сърцето ми, понеже никога не бях виждал в такава пълнота и достоверност нейното нечестие. Затова попитах Исус:

“Какво е това, което прави Езавел, Господи?”

А Исус ми отговори:

“Езавел прави именно това, заради което е родена от Сатана. Тя е силна в чародейството и затова самите ѝ писма, написани като от името на Ахаав, са пропити от силата на демоничното омайване. Но ти сега виж какво пише в самите писма...”

В следващия миг Господ простря Меча Си, тъй че освети писаното от Езавел и аз вече го четях. А там чародейката пишеше:

“Прогласете пост, и поставете Навутея на видно място пред хората; и срещу него поставете двама лоши човеци да засвидетелстват против него казвайки: Ти похули Бога и царя. Тогава го изведете вън и убийте го с камъни, и нека умре...”¹⁶

Четейки самите думи, аз усетих как омразата ми към Езавел и погнусата от делата ѝ се надигнаха твърде много в сърцето ми. Затова с ревнив глас извиках към Господ, като Му казах:

“Исусе! Не е ли твърде коварна и проклета Езавел? Та ето - тя от името на Ахаав пише до първенците и старейшините. И самото ѝ послание - **“Прогласете пост”** - звучи като от устата на Божий пророк, а всъщност е устата на самия дявол...”

В отговор Исус ми каза:

“А в какво друго да са силни чародеите на Сатана, ако не в самоволни постове и в клатене на езици? Не постиха ли така и срещу пророческите книги, които ти дадох? Не поставиха ли и твоето име на видно място, та да те плюят и хулят всички, които са били омаяни? Но ти сега виж друга от дълбоките тайни на Езавел. Защото тя пише в писмата си да се поставят против Навутея двама лоши човеци, които да свидетелстват против него, казвайки:

“Ти похули Бога и царя!”

Какви са тези двама човеци против Навутея? Защото единият непременно свидетелства като от Бога, а другият - като от царя...”

“Господи мой! Това са не просто двама човеци, но две поколения, родени от духа на Езавел. И ако едното е поколението на чародеите, то другото е на теолозите...”

¹⁶ (III Царе 21:9-10)

“Точно така е, момчето Ми. И нека сега всички да разберат дълбоката тайна, която Аз изваждам от сърцето на Езавел:

Чародеите са тези, които лъжесвидетелстват против Навутей, обвинявайки го, че хули Бога! Тази тяхна нечестива дързост се дължи на лъжата им да се представят за Божии пророци!

Теолозите са тези, които лъжесвидетелстват против Навутей, обвинявайки го, че хули царя, като Божий авторитет! Тази тяхна нечестива дързост се дължи на лъжата им да се представят за ведущи и знаещи Свещеното Писание!

Тези са двете поколения на духа на Езавел, чрез които става възможно присвояването на Божието Свято Лозе и убиването на Божиите свидетели и пратеници с камъните на всяка човешка омраза и ненавист...”

Слушах огнените думи на моя Господ и сърцето ми вече разбираше всичко. Защото през изминалите години аз се наситих на всичката омраза на чародеите и теолозите, които непрестанно лъжесвидетелстваха против живота ми, за да накарат всички църкви на Ахаав да ме мразят и проклинат името ми. И аз, с огромно вълнение в духа си, погледнах към Исус, като Го запитах:

“Господи мой! Ако някога Езавел уби Навутей и каза на Ахаав да си присвои лозето му, то не са ли нещата в Твоята Притча абсолютно същите? И не затова ли я изговориха устните Ти? Защото Ти каза на всички ни:

“Имаше един стопанин, който насади лозе, ограда го с плет, изкопа в него лин, и съгради кула; и като го даде под наем на земеделци, отиде в чужбина. И когато наближи времето на плодовете изпрати слугите Си до земеделците да приберат плодовете Му. А земеделците хванаха слугите Му, един биха, друг убиха, а трети с камъни замериха. Пак изпрати други слуги, повече на брой от първите; и на тях сториха същото. Най-последно изпрати при тях Сина Си, като думаше: Ще почетат Сина Ми. Но земеделците, като видяха Сина, рекоха помежду си: Той е Наследникът; елате да Го убием и

**да присвоим наследството Му. И като Го хванаха, изхвърлиха Го
вън от лозето и Го убиха...”**¹⁷

Не убиха ли чародеите и теолозите Тебе, Исусе? Не си ли присвоиха Божието Свято Лозе, за да си го направят свое земно лозе? Не Те ли изхвърлиха вън от Свещеното Писание, за да не ги дразни Примерът Ти? Не затова ли никой в тия църкви на Езавел и Ахаав не иска да дава даром като Тебе - понеже вече Си бил изхвърлен вън от земното им лозе? Не затова ли презряха Благостта и Милостта Ти - понеже сметнаха себе си за наследници, когато Ти Си Наследникът? Не затова ли никой Ахаав в това земно лозе не желае като Теб да слугува на всички, но иска всички да му слугуват?

Аз плача за тия изгубени поколения, Господи! Плача за сетнината им! Плача поради нечестието им! Плача – защото никой от тях не видя, че беззаконието на Езавел и Ахаав против Навутей е същото, каквото е и беззаконието на нечестивите земеделци, които първо се поругаха с всички Божии пророци, а накрая Теб Те изгониха вън от земното си лозе. За да Те убият с нечестивите свидетели на Езавел...”

Докато отговарях в риданието си Лицето на моя Господ стана огнено. И Той, като ме погали с горещата Си ръка, каза ми:

“Всичко, което изговориха устните ти, е Дъх от Дъха на Отца Ми и Дух от Духа Му. Защото Той наистина изпращаше мнозина Свои слуги към земното лозе на Езавел и Ахаав, та да призват теолозите и чародеите на покаяние. Но ето, казвам ти, че чедата на Езавел не се покаяха. И при все, че накрая Отец изпрати Сина Си, а Синът Му дойде чрез книгите, които ти се дадоха, пак това не трогна нито едните, нито другите. Напротив - такива послушаха демоничната си майка. И като се възряха с покорство в змийските й очи - побързаха да убият Наследника и да се поругаят с Името Му. Но както е писано:

“Родът на злодейците никога не ще се споменува. Пригответе клане за чедата му...”¹⁸

¹⁷ (Матей 21:33-39)

¹⁸ (Исайя 14:20-21)

Понеже всички те с меч са убивали, то от Меч трябва да бъдат прободени...”

След тия Свои думи Исус вдигна Меча Си. И като посочи Езавел в самото видение, каза ѝ:

“Ето, Аз съм против тебе, мощна чародейке! Аз съм против всичките ти мъже и любовници, с които си блудствала непрестанно! Аз съм против всичките ти чародеяния, с които си омайвала и омайваш сърцата на похотливите и нечестивите! Аз ще те съблека пред очите на целия свят и ще покажа голотата ти на Моята Църква! И като излея Огъня Си върху служителите Си в Духа на Ииуя, скоро ще намеря скопците в Храма Си, които ще те изхвърлят от прозорците. Ти ще паднеш и няма да станеш. И като паднеш, ще се пръснеш. И нека след Моето въздаяние над тебе някой още да твърди, че си пророчица! Такъв непременно ще те последва в сетнината ти...”

Докато Господ говореше на духа на Езавел, аз виждах как Мечът Му пронизва сърцето на чародейката, но тя нямаше сила дори да изпищи. Наместо това гримът от змийските ѝ очи започна да се размазва. И като се съедини с потта ѝ, бликнала поради Огъня на Меча, направи я ужасна, противна и гнусна за очите ми. Така дойде миг, когато сърцето на Езавел се пръсна пред острието на Меча. А Исус, извърщайки главата Си, каза:

“Ако някой приеме думите Ми в това видение и стореното от Меча Ми, той завинаги ще бъде свободен от демоничното присъствие на Езавел и Ахаав. Свободен от чародеяния! Свободен от теология! Свободен от страха да казва Истината! И такъв, ако и да е бил убиван с камъни от слугите на Езавел, пак като дякон Стефан ще вдигне очите си и ще види Човешкия Син, стоящ отдясно на Отца!

Ето, заповядвам на всичките Си чеда с цялата Си божествена строгост и категоричност:

Напуснете всяко земно лозе, което е изгубило Духа и Примера на Човешкия Син! Защото преди вас вече е бил изгонен и убит Наследникът на Завета! Напуснете всяко лозе, което не дава Плода на Правдата и Вечния Живот! Защото лозите в такова лозе вече са

били отсечени от Корена и Потомъкът Давидов, за да се превърне лозето в бостан за бизнеса на последните търговци на Вавилон! Прокълнете духа на Езавел и духа на Ахаав в сърцата си и изгорете всяко слово, което свидетелства за страха на Ахаав и за грима на Езавел. Защото ако вие не изгорите тяхното слово, то ще изгори Моите думи в сърцата ви!

И най-сетне - вижте сега Божието въздаяние над земното лозе, записано в Откровението на Моя Апостол и пророк Йоан. Защото е въздаяние над всички чародеи и теолози на последното време!”

След тези последни думи на Исус видението с беззаконието на Ахаав и Езавел се прекрати пред очите ми. А Господ, хванал здраво ръката ми, ме издигна нагоре - към Светилището на Отца. За да ме направи свидетел на пълното въздаяние от Бога и Отца върху земното лозе. Амин и Амин!

3. ВЪЗДАЯНИЕТО НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ (ИЛИ ЗА БОЖИЕТО ВЕЧНО ПРОКЛЯТИЕ НАД ЗЕМНОТО ЛОЗЕ)

Скъпи ми братко! Приятелю на сърцето ми!

Аз имам много причини да бъда възрадвам и щастлив, че Исус употреби именно мен за написването на тази книга. Но нека преди да ти разкрия последното видение, да ти разкажа една случка от собствения ми живот, станала преди три години. Няма да забравя как на прага на дома ми се позвъни. А когато отворих вратата - пред очите ми застана младо момиче. И то, като наведе главата си, тихо каза:

“Брат Стефане! Искам да говоря с теб, защото нямам мир в сърцето си от много време...”

“Какъв е проблемът ти? - я попитах аз. А тогава, след като влезе в дома ми, момичето започна през сълзи да ми говори, като казваше:

“Имах голяма омраза в сърцето си към теб. Мразех те без да зная защо. Не просто ден или два. Мразех те в продължение на много години. В моята омраза ти беше като звяр - ужасен и дори неправдоподобен. А аз дори не съм знаела, че ти имаш жена и четири деца. Дори не съм знаела как изглеждаш...”

Слушах думите на младото момиче и в тоя миг го съжалих, защото разбиха, че е станала жертва на ужасна манипулация. Затова тихо го попитах:

“Откъде у теб такава омраза към мен през всички тия години? Защо си ме мразила, след като аз зло не съм ти сторил?”

В отговор момичето наведе главата си. И с думи, които трудно излизаха от устните ѝ, ми каза:

“Аз посещавах библейското училище. Именно там ми беше казано да те мразя и проклинам. Там всички бяхме учени да проклинаме теб и книгите ти. И стана така, че в един миг аз бях много по-подготвена да мразя теб, отколкото да обичам Бога и човеците. Но сега, след толкова години, стана нещо страшно в живота ми. Защото отвсякъде ме преследва омраза и несполука. И аз разбрах, че докато не дойда при теб и не те помоля за

прошка, тази омраза ще ме преследва и погълне. Моля те, Стефане! Прости ми, за да ми прости и Исус!”

Братко мой! Не зная дали някога си ставал свидетел на вътрешен катарзис и горчиво покаяние. Но ето, че пред мен стоеше момиче, слушало думите на теоложка, дипломирана в Америка. А като него със сигурност са стотици и хиляди. Затова, положил ръка на главата ѝ, аз призовах моя Господ, като Му казвах:

“Исусе! Моля Те да изцелиш това сърце от всички поражения на Езавел! Аз прощавам на тази моя сестра от цялото си сърце и Те моля да не зачиташ проклятията ѝ, като грях пред Лицето Ти. Защото тя е сторила всичко в незнание и е била под демоничен контрол и манипулация...”

В она миг знаех, че Господ ме слуша, защото лицето на момичето просветна и тя си тръгна от дома ми напълно освободена.

Но сега питам мнозина с тази книга:

Освободени ли сте от духа на Езавел? И още ли искате да мразите човеци, а не дявола? Не разбирате ли, че чародейката на Сатана ще бъде успешна дотогава, докато мнозина я канят в устните си и са готови да изговорят думите ѝ?

Аз не искам да бъдете пленници на Езавел! Защото дори Откровението да казва, че всичките народи да бяха измамани от нейното чародеяние, пак има един народ, който никога няма да бъде измамен.

И това е Божият народ! Народът с вярата на Авраам, Исаак и Яков! Народът с ревността на пророк Илия и със смирението на пророк Моисей! Народът с благочестието на Йосиф! Народът с любовта на Давид! Народът с мъдростта на Соломон!

Против този народ Сатана няма измислени оръжия. И ето затова е днес молитвата на сърцето ми. Защото земните народи се събират в земно лозе! Но Божият народ пребъдва в Божието Свято Лозе! Едва тогава, когато нозете ни стъпят в Свящото Лозе на Навутей, ние ще сме способни да направим разликата със земното лозе на Езавел и Ахаав. Защото в Свящото Божие Лозе Коренът е Исус, Лозата е Исус, Плодът е Исус! И Отец, Който е Земеделецът, ще простре за последен път Ръката Си. За да събере плодовете на Правдата и Вечния Живот! А миг след това ще се яви Божието Вечно

Проклятие против земното лозе на Езавел и Ахаав. Затова нека да ти кажа какви бяха думите на моя Господ, когато Той вече ме въвеждаше пред Светилището. Ето какво ми каза Той:

“По Волята на Моя Бог и Отец сега Аз те въвеждам пред Неговото Светилище. И ти падни на колене пред Вечния Земеделец, за да чуеш Словото Му и да разбереш присъдата Му против духа на Езавел и духа на Ахаав. Защото времето на тези два духа е днес и сега, за да изчезнат завинаги утре и отпосле...”

След тези Свои думи Исус пристъпи напред в Божието Светилище, а аз паднах на коленете си и закрих с ръце очите си. И ето, че моят Господ вече казваше на Отца:

“Отче Свети! Слугата Ти беше посветен, за да види Божието Свято Лозе и да разбере как беше убит служителят Ти Навутей. И сега, когато Аз осветих Езавел и Ахаав пред очите Му, явих го пред Твоето Светилище. За да чуе с ушите си и да свидетелства с устата си за Твоето Вечно проклятие над земното лозе на Вавилон...”

В отговор на Исусовите думи Огънят в Божието Светилище се усили твърде много, тъй че огнените му езици докосваха главата ми. И от самия Огън проговори Отец, като ми казваше:

“Сине човешки! Вечният Земеделец говори на сърцето ти и ти казва, че измежду многото беззакония на хора и демони няма по-голямо беззаконие от това, което сториха духът на Езавел и духът на Ахаав в последните години на земята. Те не почетоха Лозето Ми, но възбудиха наемници и търговци, за да опозорят Името Ми пред езичниците от целия свят. Така светът никак не разбра за Святата Ми Любов, нито се докосна до сладките плодове на Лозата Ми. Защото този грешен свят никак не видя в това земно лозе същият земен и проклет бизнес, който вършат неговите човеци. Този грешен свят никак не видя в това земно лозе същата търговия и същите користи, каквито и той имаше в себе си. И като реши в духа на собствената си измама, този грешен свят влезе в земното лозе на Ахаав и Езавел. За да бъде набожен в собствените си очи и да бъде праведен в собствените си изисквания.

Но ето, Вечният Земеделец изпрати слугите Си, за да приберат Плодовете Му. И понеже земното лозе не може да роди Небесни Плодове, то и затова слугите Ми бяха оскърбени, бити, похулени и мнозина убити. Но ето, Вечният Земеделец прати повторно слуги, повече от първите. И те, подобно на предците си, никак не намериха Плодовете на Славата Ми. А накрая, намерил пророк по Сърцето Си, Аз изпратих тебе с нов Дух, ново помазание и нова Сила. Понеже ти дадох да говориш в Духа и Силата на Илия и в Духа и Силата на Моисея. И като съединих Моисея и Илия в сърцето ти - направих Преображение на самото Пророческо Слово. За да се яви при земното лозе не просто някой от слугите Ми, но Собственият Ми Син. Но тогава - по-бесни и проклети от всякога - чародеите и теолозите хванаха Сина Ми. И като Го изхвърлиха вън от земното си лозе, убиха Го и проклеха в сърцата си тебе, който беше приносител на Наследника на Завета.

Ето, казвам ти, че нечестивите вече се погубиха с думите на устата си, като похулиха Оня, Който не бива да бъде похулен. Затова виж какъв е гневът на Бащата, видял погубването на Сина Си и покваряването на Лозето Си от наемници и книжници..."

След тези думи на Бога и Отца Исус се приближи към мен и повдигна главата ми, за да гледам на пълната изява на Отеческия гняв. А тогава в Божието Светилище пристъпиха двама ангели с облекло, приготвено за война. И ето, че на единият Гласът из Огъня казваше:

"Влез в Огъня на Олтара Ми, за да станат думите ти огнени и да изявиш присъдата над земното лозе на Вавилон..."

А на другият ангел Гласът из Огъня казваше:

"Вземи острия сърп за най-страшната жетва на нечестивите. И чакай като знак гласа на ангела, който скоро ще излезе от Огъня Ми..."

Така вторият ангел пристъпи към Божиия Олтар и взе от него острия сърп, приготвен за жетвата на земното лозе. И като се поклони Богу, излезе от Светилището. А Огънят пред Олтара се разгоря като никога, тъй че цялото Божие Светилище стана нажежено до бяло. И само това, че

стоях скрит в Божията Благост и Милост, не погуби сърцето ми. Защото Силата на Огъня беше изгаряща и готова да превърне на пепел всичко, което е предмет на Божия Гняв. Но ето, че след малко време Гласът из Огъня отново каза на първия ангел:

“Възлез от Огъня на Олтара Ми! И прогласи Отческата присъда над земното лозе...”

В тоя миг ангелът, влязъл в Огъня, вече излизаше от него. Бял и блестящ като волтова дъга, той излезе от Божието Светилище, а аз и моят Господ го последвахме. И ето, че ангелът-прогласител извика със силен глас към ангела, държащ сърпа:

“Простри острия си сърп и обери гроздовете на земното лозе, защото гроздето му е вече узряло...”¹⁹

И ето, че поради огнените думи от сърцето на прогласителя излезе мощна светкавица, която облиза сърпа на изпълнителя, а сърпът сам по себе си пламна и стана огнен. А тогава, чул заповедта на прогласителя, ангелът-изпълнител се стрелна към земята. И като простря острия сърп върху земното лозе на Езавел и Ахаав, изтръгваше нечестивите им лози из корен. И когато изтръгнатото стана твърде голямо, като количество, тъй че вече затъмняваше земята, ангелът го вдигна с огромна сила и побърза да го хвърли в дълбокия Лин на Божия гняв, който беше последния ров на Езраел. Линът беше изпълнен до краен предел. И ужасни викове, стенания, плачове и ридания разкъсваха въздуха над самия ангел. А той, като простря ръка, даде знак на Всемогъщия, че е извършил заповяданото...

Точно в този миг стана нещо, което разтърси сърцето ми. Защото Небето отвори голям пролом в себе си. И от самия пролом излезе Святата Божия Ръка, покрита с градоносни облаци. Тази Ръка, като се стовари над Лина със събраната нечестива жетва, натисна лозите до смачкване и гроздовете им до пръсване. А аз в оня миг разбрах, че това е гневът на Земеделеца и въздаянието на Ръката Му. Тази Ръка, която бе посадила Отбраната Си Лоза и съградила Святото Си Лозе, въздаваше на чародеите и теолозите! Тази Ръка, която очакваше Плода на Любовта и Святостта, а намери само храчки и оплюване, смърт и похулване, мачкаше нечестивите

¹⁹ (Откровение 14:18)

със Сила, от която земята се разпукваше по краищата на Лина! Тази Ръка, която въздигна Навутея и го постави сред великите в Небесното Царство, сега смачкваше нечестивите гроздове до ужас и неизмерима трагедия. А пък кръвта на нечестивите, като плискаше встрани от дълбокия Лин на Божия гняв, твърде скоро стана като езеро, което се разливаше по земята и караше всяка твар да онемее пред Гнева на Земеделеца. Но въпреки ужаса, над Божията ръка пееха ангели. И в думите на песента им аз познах стиховете на псалома, които гласят:

“Праведният ще се зарадва, когато види възмездието; ще измие нозете си в кръвта на нечестивия; тъй щото всеки ще казва: Наистина има награда за праведния; наистина има Бог, Който съди земята...”²⁰

А Този, Същият, Който в този миг съдеше земята, отново ми проговори от небесата, като ми казваше:

“Иди и дай това най-страшно видение на всичките Ми чедра. Нека всички, които се наричат с Името на Сина Ми, да побягнат от земното лозе - днес и сега. Защото то е място на твърде тежко и страшно възмездие. Мястото на Моето Вечно проклятие! Прицелът на Моя яростен Гняв, който ще запазя против чедрата на Езавел и Ахаав за вечни векове!

Бъди утешен, Навутее! Бъди издигнат, Ииуя!

Аз, Всемогъщият, изрекох това с устата Си!”

²⁰ (Псалом 58:10-12)